

SLADKÝ ŽIVOT

Jane Porterová
Svatba na
řecký způsob

JANE PORTEROVÁ

SVATBA
NA ŘECKÝ ZPŮSOB

PŘEKLAD

KATEŘINA HAMPLOVÁ

Milá čtenářko,

asi se shodneme na tom, že většina hrdinů mých příběhů je až moc „ideálních“, jsou bohatí, úspěšní, vzdělaní, soucitní, krásní... A že v normálním světě, ve kterém se chodí do supermarketu a je třeba dětem kupovat boty, takoví lidé nežijí. Inu, co si budeme namalovat, knížky, které máme všichni rádi, jsou tak trochu pohádky pro dospělé (a s hvězdičkou).

Proto mě vždycky potěší, když jsou hrdinové... tak trochu „jiní“. A tento měsíc se mně to opět jednou splnilo. Ve Svatbě na řecký způsob od Jane Porterové hrdinka, považovaná tak trochu za šmudlu, u oltáře nahradí svou překrásnou sestru. A hlavní hrdina knihy Zvíře z Lucernu je dokonce postižený. A to natolik, že se straní lidí!

Zbývající čtyři příběhy jsou už spíše takové „klasicke“, to ale neznamená, že bych je považoval za horší – nejlépe ale, když to posoudíte sama.

Rád bych se ale vrátil k těm hrdinům, kteří nejsou dokonalí na první pohled. Znamý francouzský spisovatel Antoine de Saint Exupéry napsal tato slova: „Vidíme pouze srdcem, co je důležité, to je pro oči neviditelné.“ A vlastně to není jenom o těch hrdinech „s kazem“. Vlastně je to o nás všech!

S láskou

Váš Harlequin

Jane Porterová

**SVATBA
NA ŘECKÝ ZPŮSOB**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
His Shock Marriage in Greece

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Kateřina Hamplová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Jane Porter
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6545-4 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6551-5 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6557-7 (PDF)

PROLOG

Kassiani Dukasová se snažila na té bílé, bohatě polstrované pohovce v rohu obývacího pokoje té luxusní vily sedět bez hnutí. Nechtěla na sebe zbytečně upouštět pozornost, to by vedlo jen k nepříjemnostem.

Neudělala nic špatného, ale otec zuřil, a to poslední, co chtěla, bylo, aby si jí všiml.

Všechno bylo špatně. Elexis byla fuč. Kassianina starší sestra si zítra měla brát Damena Alexopoulose, ale v noci záhadně zmizela. Nějak se jí podařilo vyklouznout z jejich pozemků na aténské riviéře a posléze odletět z Atén s přáteli, ochotnými pomoci jí uniknout svatbě a manželství, o které nikdy nestála.

A nyní jejímu otci nezbývalo než tu nepříjemnou novinu oznámit ženichovi, mocnému řeckému magnátovi, muži, o němž všichni věděli, že je nesmírně chytrý, ambiciózní a také nebezpečný, pokud ho někdo rozzlobí.

Kassianin otec Kristopher nervózně přecházel sem a tam po naleštěné mramorové podlaze. Ruce měl sevřené za zády a byl bledý jako smrt. Kass se otrásla. Ze sestřina útěku určitě nic dobrého nevzejde.

V hale se ozvaly kroky. Kristopher se zastavil a Kass se na pohovce napřímila.

Do pokoje vstoupil Damen Alexopoulos a ona na chvíli přestala dýchat. Už ho jednou viděla, ten večer,

kdy se s Elexis zasnoubili, ale vlastně s ním ani nemluví. Byl to okázalý večírek – skvěle zorganizovaný, velmi extravagantní a Elexis a Damen na něm strávili spolu sotva třicet minut, než odešel, aby se vrátil do Řecka. Nebyl klasický krasavec, ale měl pronikavé oči, ostré rysy a plná, pevná ústa, která ji fascinovala. Také se jí zdál vyšší než posledně, s širokými rameny, svalnatou hrudí, úzkým pasem a dlouhýma nohama.

Kass nikdy nechápala, proč nepřipadá Elexis přitažlivý, ale její sestra dávala přednost mladým, hezkým modelům a hercům, kteří se k ní lísali v naději, že budou profitovat z jejího bohatství a slávy.

„Řekli mi, že mě chcete vidět,“ pronesl Damen hlubokým hlasem s chraplavým nádechem, z něhož se Kass ježily chloupky na zátylku.

„Dobré ráno, Damene,“ nuceně se usmál otec. „Tady v Sousinu je po ránu opravdu krásně.“

Damenovi zacukal sval ve tváři. Kass by řekla, že mu její otec připadá otravný, což nebyl právě nejlepší úvod k tomu, co mělo přijít.

„Tady je vždycky krásně,“ odvětil Damen. „Ale ukončil jsem důležité jednání, abych se s vámi setkal. Prý je to naléhavé.“

Netrpělivost a podráždění jen zdůraznily jeho těžký přízvuk. Bylo jasné, že se anglicky nenaučil už jako dítě. Nebo že se aspoň jako malý nenaučil mluvit plynně.

„Naléhavé? To ne,“ usmál se Kristopher. „Tak bych to neřekl. Je mi líto, že jste sem tak spěchal a měl obavy.“

Damen stiskl rty. Bylo zjevné, že se snaží ovládnout. „Nemám žádné obavy ani jsem nikam nespěchal. Nicméně jsem teď tady. Proč jste se mnou chtěl mluvit?“

Kassiani se stáhla do koutku pohovky, jako by tam nejraději ani nebyla. Nebylo to snadné, protože byla dost velká – ne tak vysoká jako sestra, ale spíš široká, s výraznějšími křivkami – boky, prsa a okrouhlý zadek, který by byl in, kdyby k němu měla pěkně úzký

pas, což neměla. Ani ploché břicho. Stehna se navzájem dotýkala. Narozdíl od své sestry neměla Kass účet na Instagramu. Nefotila si selfička. Vlastně se focení ze všech sil vyhýbala.

Narozdíl od dokonale fotogenické Elexis totiž na fotkách nikdy nevypadala dobře. Nepatřila mezi společenskou smetánku, necestovala soukromými letadly, ani nechodila na večírky v Las Vegas, v Karibiku nebo v luxusních klubech kolem Středozemního moře.

Kdyby se nejmenovala Dukasová, byla by neuvěřitelně obyčejná. Kdyby její otec nebyl jeden z nejbohatších Řeků v Americe, nikdo by se na ni ani nepodíval. Byla by neviditelná.

A bylo by to o hodně lepší, než když ji litovali. Posmívali se jí. Odmítali ji. A neodmítaly ji jen cizí, povrchní rádobycelerity, ale i její vlastní rodina.

Otec o ni nikdy neprojevil ani špetku zájmu – a proč také, když už měl všechno, co potřeboval? Syna a dědice Barnabase a krásnou Elexis, která ho hned po narození okouzila svými velkými tmavými očima a našpulenou pusinkou.

Kass nikdy nebyla roztomilé dítě. Vždycky o ní říkali, že bývala příliš vážná a tichá, a taky neskutečně tvrdohlavá. Prý se mračila na hosty a odmítala se s nimi bavit. Nehrála na piano ani nezpívala, ani koketně nepomrkávala na vysoce postavené návštěvníky jejich domu. Místo toho by s otcovými přáteli nejradši probírala politiku. Dokonce už ve čtyřech či v pěti letech ji fascinovala ekonomika. Předpovídala vývoj přepravního odvětví a její troufalost jejího otce děsila. Nezáleželo na tom, jak moc je oproti svému věku napřed. Ani na tom, že exceluje v matematice. Správná řecká dívka se totiž nezajímá o dění ve světě nebo mezinárodní politiku. Správná řecká dívka vyroste, dobře se vdá za vhodného řeckého muže a povije mu děti. To je její zodpovědnost. A v tom spočívá její hodnota. V ničem jiném.

Netrvalo dlouho a Kassiani přestali zvát na rodinné oslavy. Nikdo jí neřekl, ať se hezky oblékne a přijde dolů. Nezvali ji na večere a svatby. Stala se z ní zapomenutá část rodiny Dukasů.

„Oceňuji, že jste přijel hned,“ pronesl Kristopher a stále ještě se usmíval, i když už ne tak zešíroka. „Opravdu nerad vás vyrušuji, ale máme problém.“

Kassin otec byl stejně jako Damen magnát v oblasti přepravy, ale byl to Američan řeckého původu, narodil se a vyrostl v San Francisku. Věděla, že je nervózní, ale na jeho hlase to nebylo znát. Byla ráda, že působí optimisticky, protože člověk nemůže při obchodním jednání dát najevo obavy – a fúze společnosti Dukasovy přepravní s Alexopoulosovým impériem prostřednictvím manželství Damena a Elexis byla ta nejdůležitější obchodní transakce. Transakce, jež je nyní v ohrožení.

Stáhl se jí žaludek. Otec nikdy nemůže Damenovi vrátit peníze, které investoval do jejich lodí a přístavů. Nemá jak. Podnikání i rodině zoufale chyběly finanční prostředky, což byl ostatně důvod, proč otec před pěti lety o Damenovu investici tolik stál. Bez ní by už dávno zkrachovali. On svou část dohody dodržel, jenže teď mu Kristopher musí sdělit, že rodina Dukasů svou část dodržet nemůže.

Kass se zadívala z okna. Na jasně tyrkysové vodě Egejského moře, tak odlišné od chmurně šedých vod Tichého oceánu doma v San Francisku, tančily oslňující sluneční paprsky.

„Nejsem si jistý, že vám rozumím,“ odpověděl Damen stejně přátelským tónem, ale Kass bylo jasné, že je to jen předzvěst blížící se bitvy.

Boxeři se před zápasem dotknou rukavicemi. Wrestleři se jeden druhému ukloní. Fotbalisté si potřesou rukou.

Její otec a Damen už byli v sobě.

Přejela pohledem z jednoho na druhého. Damen

nevypadal jako typický magnát. Byl příliš fyzicky fit, příliš impozantní. Kůži měl bronzovou jako někdo, kdo pracuje někde v loděnici, ne za stolem. Ale její pozornost přitáhl jeho profil s vysokým čelem a výraznými lícními kostmi, s nosem, který vypadal, že byl možná párkrát zlomený.

Je to bojovník, pomyslela si, a neposadil se, aby si vyslechl novinky. Kassiani byla o to raději, že sedí schovaná na pohovce v rohu.

„Elexis je pryč.“ Kristopher šel rovnou k věci. „Doufám, že bude brzo zpátky, jen potřebujeme –“

„Omlouvám se, ale to stačí, Dukasi.“ Damen nebezpečně ztišil hlas. „My nemáme problém. Vy máte problém.“

Kristopher držel pozice, ale vypadalo to, že ještě více zbledl. „To si uvědomuji, ale myslel jsem, že bychom měli dát vědět hostům, dokud je ještě čas.“

„Žádná svatba se rušit nebude. Žádné nedodržené sliby. Žádné veřejné zahanbení. Rozumíte?“

„Ale –“

„Před pěti lety jste mi slíbil svou nejlepší dceru. A já očekávám, že to dodržíte.“

Nejlepší dceru. Kass zaštipalo v očích a ona si skousla ret, aby potlačila bolest a hanbu.

Měla pocit, že je úplně potichu, ale Damen se na ni náhle podíval pozornýma očima, s nečitelným výrazem ve tváři.

Ona není ta nejlepší dcera. Nikdy nebude.

Damen se obrátil zpět k jejímu otci a jeho plné rty se v koutku maličko pohnuly. Oči mu zaplály. „Uvidíme se zítra v kostele,“ pronesl klidně. „Vy, já a moje nevěsta.“

A pak se otočil a odešel.

PRVNÍ KAPITOLA

Byl to dokonalý den pro květnovou svatbu na řecké riviéře.

Obloha byla nekonečná, blankytně modrá s občasným nadýchaným bílým obláčkem. Slunce se odráželo na silných, bělostných stěnách malé kaple, jež patřila k vile, a tašky na střeše se v něm leskly, zatímco v dálce se třpytila hladina moře. Bylo příjemně teplo, ani ne horko, ani ne moc vlhko.

Každá běžná nevěsta by byla nadšená, ale Kassiani nebyla běžná nevěsta. Dokonce vůbec nevěstou neměla být.

Dnes se měla vdávat její sestra a obřad i následující svatební hostina se měla konat v Damenově historické vile na pobřeží v Souniu, ale dnes ráno se Christopher Dukas náhle rozhodl, že nevěsty vymění, aniž by o tom ženich věděl. Proto teď Kass stála přede dveřmi kaple a čekala, až půjde dovnitř, a žaludek měla sevřený jako nikdy.

Bylo dost pravděpodobné, že to neskončí dobře. Očekávala, že ji ženich opustí uprostřed obřadu a nechá ji stát před oltářem.

Ženich není žádný blázen.

Ženich je jeden z nejmocnějších mužů světa, a nebude se mu líbit, že se ho někdo pokusil podvést.

Kassiani také neměla ve zvyku někoho podvádět.

Byla nejmladší z celé rodiny Dukasů. Ta nejméně

nápadná. Ale když ji otec dnes ráno zahnal do kouta, souhlasila s jeho plánem a rozhodla se vzít si Damena Alexopoulose, ne proto, že to zachrání otci kůži, ale proto, že to zachrání i ji.

Manželství s Damenem je její cesta ven. Může tak uniknout z otcova domu. Unikne otcově kontrole. A k tomu dostane dědictví, jež jí odkázala její nedávno zesnulá teta, dědictví, které jí přinese jistou svobodu a finanční zázemí.

Také stojí za zmínku, že ta dnešní svatba bude znamenat, že v otcových očích konečně něco dokázala. I kdyby to znamenalo, že jen vymění jednoho nadřazeného muže za jiného, ve svých třiadvaceti byla připravená něco udělat a být někým víc než jen obyčejnou, oplácanou, nezajímavou Kassiani Dukasovou.

Svatba s neuvěřitelně bohatým magnátem Damenem Alexopoulosem sice nezmění to, jak vypadá, ale změní způsob, jak o ní budou lidé uvažovat a mluvit o ní. Přiměje je to přemýšlet o ní jako o někom, používajícím jisté společenské vážnosti, jakkoli ubohé to bylo.

V kapli hrála harfa a její otec – malý, podsaditý, s prošedivělými vlasy – ji netrpělivě popohnal gestem ruky. Kass potlačila povzdech. Její otec ji vážně nemá rád. Jako malá jeho chlad nechápala, protože Elexis zbožňoval, ale když vyrostla a začala chápat, jak to na světě chodí, už si dokázala dát dohromady dvě a dvě.

Kristopher nebyl právě pohledný, a chtěl, aby ho lidé měli rádi. Aby si ho vážili. A mít peníze byl jeden způsob, jak toho dosáhnout. Mít krásné děti byl další. A zatímco Elexis byla klonem jejich zesnulé matky – byla úspěšnou modelkou, než po svatbě ukončila kariéru –, Kassiani bohužel zdědila jak otcovu stavbu těla, tak jeho výraznou čelist. To by si asi žádná dívka nepřála, zvláště když její matka byla známá pro svou neobyčejnou krásu.

Kass si roztrpčeně vydechla. Takové myšlenky jí

rozhodně nepomáhají. Její sebedůvěra nikdy nebyla moc silná. A pak otec luskl prsty. Je čas.

Kámen v žaludku ji tížil každým okamžikem víc a víc, a když se zavěsila do otce, třásla se jí ruka. Zastavil se, aby jí upravil hustý krajkový závoj tak, aby jí ještě víc zakrýval obličej.

Kass se náhle cítila podivně klidná. Jakmile překročili práh kaple, už nebyla cesta zpátky. Elexis se na otce vykašlala. Elexis se vykašlala na celou rodinu. Kass nic takového neudělá.

Pro jednu může udělat něco, co zachrání přepravní impérium jejího otce. Toužila pro rodinnou firmu pracovat už odmalička, dokonce vystudovala podnikání a mezinárodní právo na Standfordu, aby byla něco platná, ale otec ji odmítl zaměstnat, nebo alespoň naslouchat jejím nápadům. Byl až bolestně staromódní, věřil, že žena patří k plotně, a že má rodit potomky, především potomky mužského pohlaví.

Po třiatvaceti letech, kdy byla na nic, kdy pro něj byla jen přítěž, mohla být otci užitečná, zachránit ho před bankrotem a následnou hanbou.

Kassiani se nadechla, zvedla bradu a vykročila do čtyři staletí staré kaple. Chvíli trvalo, než si její oči přivykly přítmí, a pak před sebou spatřila ženicha. Byla to opravdu malá kaple, jen pět řad lavic na obou stranách úzké uličky.

Damen Michael Alexopoulos stál přímo před oltářem a knězem. Jakmile ho Kass uviděla, nemohla od něj odtrhnout zrak. Měl na sobě strohý černý oblek a šel z něj ještě větší strach než předchozího dne ve vile. Netušila, čím to je, ale připadal jí nebezpečně strnulý a ona zadržela dech.

Má snad nějaké podezření?

Je mu už teď jasné, že tohle není ta správná nevěsta?

Její obličej byl za hustou vrstvou krajkového závoje sotva k rozeznání, ale už při bližším pohledu na ni mu musí být jasné, že to není Elexis, ta slavná

instagramová kráska. I přes zrádně vysoké podpatky byla Kass malá, byla nacpaná do toho nejtěsnějšího spodního prádla, včetně staromódního korzetu, aby se do těch Elexiných šatů vůbec vešla – a to už poté, co do nich švadleny narychlo všily nastavovací panely a o kus zkrátily délku.

„On to ví,“ zašeptala neslyšně.

„Neví,“ procedil mezi zuby otec. „A už je pozdě něco měnit. Nesmíš se na mě vykašlat.“

Kass měla náhle v krku knedlík. To by neudělala. Nemohla by.

Sevřela jeho paži a kráčela dál. Jediný způsob, jak přežít těžké časy, bylo nepoddát se tomu. Nezpanikařit. Dokáže to. Najde cestu, jak svého manžela potěšit. Spojí obě rodiny dohromady. A bude to ona, Petra Kassiani, kdo to udělá, ne Elexis a ne její bratr playboy, kterému na rodině tak málo záleželo, že se tady ani neukázal.

Ona to zvládne.

Otázkou je, jestli to zvládne i on.

Už v okamžiku, kdy Kristopher Dukas vešel do kaple, Damen věděl, že vedle něj nekráčí ta správná dcera.

Sledoval, jak se blíží – podsaditý Kristopher se svou dcerou v hustém závoji, klopýtající na vysokých podpatcích – a nevěřil svým očím.

Vypadá to, že si Kristopher zase jednou vybral tu nejjednodušší cestu, jak z toho ven. Místo toho, aby sehnal vzpurnou Elexis, prostě dcery zaměnil a místo nejstarší mu přivedl nejmladší.

Kdo by něco takového udělal?

Co je to za chlapa, že se ke svým dcerám chová jako k dobytku na prodej?

Damen pocítil, jak jím projel šokovaný záchvěv, když mu Kristopher vložil do dlaně ruku své dcery, zjevně obětního beránka. Dokonce i Damen, jakkoli byl v podnikání tvrdý a bezcitný, poznal zradu, když ji viděl. A tohle zrada byla.

Ne že by za nevěstu potřeboval nějakou krásku, ale tohle není Elexis, a on si vybral právě Elexis, měl pro to důvod.

Zářící, uhlazená, ambiciózní Elexis Dukasová se k němu hodila jak vzhledem, tak temperamentem. Byla společensky zběhlá a byla by z ní dokonalá hostitelka, což on potřeboval. Milovala světla reflektorů. Mohla ho snadno reprezentovat na důležitých akcích a jeho by tam nikdo nepostrádal. Proč taky, když by tam měli ji?

Elexis ho nijak nepřitahovala, ale požádal o její ruku právě proto, že přesně znal všechny její silné i slabé stránky. Elexis vedla luxusní život. Cestovala po světě. Trávila čas v nejprestižnějších klubech, sedávala v předních řadách největších módních přehlídek. Její život byl plný společenských událostí, ale on ji klidně nechal v něm pokračovat celou dobu jejich zasnoubení s tím, že po svatbě se usadí a bude z ní správná manželka.

A takovou on potřebuje, ženu, která chápe své místo v jeho světě a nebude na něj mít nesmyslné nároky, zejména, co se citů týče. Pro něj žádné city neexistují. A podobné požadavky netoleruje.

Jenže teď byla Elexis kdo ví kde a vedle něj stála úplně jiná Dukasová a Damena najednou napadlo, že to Kristopher možná měl v plánu už od začátku. Možná neměla Elexis nikdy v plánu si ho vzít. Možná mu Kristopher nikdy neměl v úmyslu svou milovanou dceru dát.

Možná měl vždycky v plánu nastrčit mu svou nejmladší, přezdívanou Dukasovic ošklivé káčátko.

Měl by se sebrat a vypadnout odsud. Hned.

A přesně ve chvíli, když užuž pouštěl ruku Ošklivého káčátka, její temné oči skrz závoj vyhledaly ty jeho. „Omlouvám se,“ zašeptala.

Registrační listinu podepsali v předsíni kaple. Damen zařal zuby, rozružený na nejvyšší míru, když mu